

---

18 Brieven

NRC 2-12-2014

Concertgebouworkest

Bruut optreden van Gatti

Ik ben geschrokken van het brute optreden van de nieuwe dirigent van het Koninklijk Concertgebouworkest (KCO): Daniele Gatti. NRC sprak van een „massieve klank” (28 november), in de Volkskrant viel terecht het woord „gebeuk”. Bij het KCO en heb ik veel dirigenten gezien die dienstbaar zijn aan de muziek. Bij Gatti lijkt er sprake van het omgekeerde: de man staat als een druktemaker te zwaaien, mee te zingen, te zuchten en beweegt anderhalve meter heen en weer bij een verstilde passage. Het was geen Zesde van Mahler door het KCO, maar een voorstelling door Circus Gatti. Ik heb hem al eerder bezig gezien, het zijn nooit kippenvelconcerten. Het lijkt alsof hij met schuurpapier over de klank krast. Het KCO is zó goed dat het met een slechte dirigent ook slecht speelt en met een wilde dirigent wilde klanken voortbrengt. Ik vrees dat dit karakter het orkest in zal sijpelen. Misschien is Gatti een innemende man, maar ik vind het een storende vertoning. Het lijkt alsof er ver-ClassicFM-isering ontkiemt bij het KCO. Natuurlijk moet er brood op de plank komen, maar is het overhaast binnenhalen van Gatti niet een uitvloeisel van de vermarketing van het orkest en de vrees voor een chefsvacuüm? Het grote publiek wil brood en spelen en Gatti laat zich goed in die markt zetten. De muziek dreigt naar het tweede plan te verdwijnen.

Richard Lucassen, Utrecht